ומגריפה בתוכו ואמר לבי על הסל ואין לבי על המגריפה א הסל טהור והמגריפה טמאה ותטמא מגריפה לסל אין כלי מטמא כלי ותטמא מה שבתוכו אמר רבא ב באומר שמרתיה מדבר המטמאה ולא שמרתיה מדבר הפוסלה איגלגל מילתא ומטאי לקמיה דרבי אבא בר ממל א"ל לא שמיע להו ג הא דאמר רבי יוחנן א] א"ר ד האוכל שלישי של תרומה ב] אסור לאכול ומותר ליגע אלמא באכילה עבוד רבנן מעלה בנגיעה לא עבוד רבנן מעלה ג]: ואינו חולק לאכול כו': מיפלג הוא דלא פליג וכי מזמני ליה אכיל ורמינהי ה אונן (ומחוסר כיפורים) טובל ואוכל את פסחו לערב אבל לא בקדשים אמר רב ירמיה מדיפתי לא קשיא כאן בפסח כאן בשאר ימות השנה בפסח ° איידי דאכיל פסח ו אכיל נמי קדשים בשאר ימות השנה דלא חזי לא ד] חזי ומאי אבל לא בקדשים אבל לא בקדשים של כל השנה רב אסי אמר ל"ק ז כאן שמת לו מת בארבעה עשר וקברו בארבעה עשר כאן שמת לו מת בשלשה עשר וקברו בארבעה עשר ה] יום קבורה לא תפיס לילו מדרבנן ו] מאן תנא ז] ח אנינות לילה מדרבנן ר"ש היא דתניא אנינות לילה מדברי תורה דברי רבי יהודה ר"ש אומר ח] אונן אינו מדברי תורה אלא מדברי סופרים תדע שהרי אמרו ט אונן טובל ואוכל את פסחו לערב אבל לא בקדשים וסבר ר"ש אנינות לילה מדרבנן והתניא ר"ש אומר ° אונן אינו משלח קרבנותיו מאי לאו ואפילו ט] בפסח לא לבר מפסח י והתניא ר"ש אומר ו שלמים כשהוא שלם מביא ואינו מביא כשהוא אונן מנין לרבות את התודה מרבה אני את התודה שכן נאכלת בשמחה כשלמים מנין לרבות את העולה מרבה אני את העולה שכן באה בנדר ובנדבה כשלמים מנין לרבות [בכור ומעשר ופסח מרבה אני] בכור ומעשר ופסח שכן אינן באין על חטא י] מנין לרבות חטאת ואשם ת"ל זבח מנין לרבות העופות והמנחות והיין והעצים והלבונה ת"ל שלמים קרבנו כל קרבנות שהוא מביא כשהוא שלם מביא ואינו מביא כשהוא אונן קתני מיהא פסח אמר רב חסדא פסח כדי יא] נסביה רב ששת אמר מאי פסח שלמי פסח אי הכי היינו שלמים תנא שלמים הבאין מחמת יב] פסח ותנא שלמים הבאין מחמת עצמן דאי יג] לא תנא שלמים הבאין מחמת פסח סלקא דעתך אמינא הואיל ומחמת פסח אתי כגופיה דפסח דמי קמ"ל רב מרי אמר

מגריפה. כלי ברזל הוא ורחבו רחב ומבדילים בו גרוגרות הנדבקות זו בזו: **לבי על הסל.** לשומרו: מדבר המטמאה. אב הטומאה שמטמא כלי וכן מטומאות דרבנן המטמאות אותה לטמא חולין ותרומה מדרבנן יד]: ולא מדבר הפוסלה. לחולין ולתרומה ומיהו טמאה היא להשתמש בה קדשים: **איגלגל מילתא.** הא דרמינהו לעיל מתני' דאונן טו] דאיבעי לך לשנויי עלה הנך שינויי דחיקי: **של תרומה.** עצמה וכ"ש שלישי של חולין שנעשו על טהרת תרומה: **מותר ליגע.** בתרומה דאינו נעשה גופו אלא שלישי כמו המאכל שאכל ואסור לאכול תרומה אבל מותר ליגע. אלמא מעלות עבוד רבנן באכילה דליתנהו בנגיעה וגבי אונן נמי הא דתנן ח) אונן צריך טבילה באכילה תנן אבל נוגע אין צריך לטבול: **כי מזמני ליה.** אם זימנו חבירו כהן לאכול עמו לערב בחלקו בקדשים אוכל: **ורמינהו אונן טובל ואוכל פסחו** טז]. משנה היא בפסחים (דף צא:). ולא גרסינן בה מחוסר כיפורים דאינו צריך להמתין לערב אלא מביא כפרתו וטובל ואוכל בקדשים: **טובל.** כדתנן ח) אונן צריך טבילה לקדש: **ואוכל פסחו לערב אבל לא בקדשים.** מפרש לה בפסחים (דף צב.) קסבר אנינות לילה דרבנן ואנינות דאורייתא חד יומא הוא כדכתיב ואחריתה כיום מר (עמוס ח) וגבי פסח לא העמידו דבריהם במקום כרת גבי קדשים העמידו דבריהם במקום עשה דאכילת קדשים כדאמרינן יז]: **כאן בפסח.** מתני' דקתני אינו חולק ואי מזמנו ליה לאכילת קדשים אוכל בלילי פסחים קאי דמגו דשרו יח] רבנן אכילת פסחים שרו ליה נמי שאר קדשים יט]: **והא דקתני אבל לא בקדשים אשאר ימות השנה קאי.** והאי כ] אבל לא בקדשים לאו אלילי פסחים קמהדר ואע"ג דעליה קאי אלא אבל לא בקדשים של כל השנה וה"ק טובל ואוכל פסחו בערב וה"ה לכל הקדשים באותו לילה אבל לא בקדשים של שאר ימות השנה: **רב אסי אמר.** אידי ואידי בלילי פסחים ולא קשיא ההיא דפסחים שמת בי"ד וקברו בי"ד הלכך בפסח אוכל אבל לא בקדשים דאנינות לילה דיום מיתה דרבנן: **ומתני' כשמת בי"ג וקברו בי"ד.** דיום קבורה גופיה דרבנן ולילו לא תפיס אפילו מדרבנן: **מאן תנא.** דתנא להך דפסחים דאית ליה אנינות ליל יום מיתה דרבנן: **מדברי תורה.** לקמן (ק:) יליף לה רבי יהודה בשמעתין מאנינות דאהרן ובניו: **תדע שהרי אונן כו'.** ואי דאורייתא פסח נמי לא ליכול: **נאכלת בשמחה.** יוצא בה ידי חובת שמחה כא] דכתיב בה שמחה וזבחת שלמים ואכלת שם ושמחת (דברים כז) ותודה שלמים איקרו כב]: **שאינן באין על חטא.** הלכך כשלמים דמי: **ת"ל זבח.** ואם כג] זבח שלמים קרבנו: **והעצים.** המתנדב עצים מביא קרבן עמהן: **קתני מיהא פסח.** דבשלמא כולהו איכא למימר מדרבנן וקרא אסמכתא בעלמא אלא פסח קשיא אדלעיל דתנא טובל ואוכל פסחו כד]: **שלמי פסח.** כ) חגיגת י"ד כשהחבורה מרובה:

לא

ואי משקין דמטמו כלי גזירה משום משקה זב וזבה א"כ אפילו לתרומה נמי ואי משקין שנגעו לטבול יום דאינו תחלה אלא לקדש כדתנן (פרה פ"ח מ"ז) כל הפוסל התרומה מטמא משקין להיות תחילה חוץ מטבול יום א"כ אפילו קדש נמי לא מטמא רק לפסול כדאיתא במעילה ריש פ' חטאת העוף (דף ח.) וא"כ לא יטמאו המגריפה לפסול קדש דטמאה משמע לעשות פסול אחרי כן מדלא קאמר מגריפה פסולה דכי כה] אמרינן פ"ק דפסחים (דף כ.) גבי הבשר טמא למאי אי למנות ראשון ושני בחיבת הקדש תפשוט דבעי ר"ל צריך של מנחות כו' לכך נראה לפרש דמשכחת לה במעת לעת שבנדה דאמרינן פ"ק דנדה (דף ו.) לקודש אבל לא לתרומה א"נ בבגדי תרומה כו] דמדרס לקודש והא דאמר ולא שמרתיה מדבר הפוסלה אע"פ שמטמאה כז] לקדש כל דבר שאינו כח](עושה שלישי ועושה) אחרי כן לקדש קרי פוסלה כמו שלישי של כט] חולין: **ה"נ** ה"ג באכילה עבוד רבנן מעלה. פירש בקונטרס והא דתנן אונן צריך טבילה לאכילה תנן אבל נוגע א"צ לטבול והשתא לא קאי שינויא דרבי יוחנן ונראה דאפשר לקיימו דלעולם מתני' בשטבל והאי דחגיגה בדלא טבל אבל הא דאמר אונן שטבל דאנינותו חוזרת עליו היינו באכילה ופ"ה עיקר:

אונן טובל ואוכל פסחו לערב אבל לא בקדשים. משנה היא בפסחים בפרק האשה (דף צא:) ול"ג מחוסר כיפורים דאונן דוקא הוא דלא אכיל בקדשים לערב משום אנינות לילה אבל מחוסר כיפורים כיון שהביא כפרתו וטבל למה לא יאכל:

אמר רב חסדא פסח כדי נסביה. במסקנא (דף ק:) משני ל) כאן קודם ששחטו וזרקו עליו כאן לאחר ששחטו וזרקו עליו דההיא לא לא] יביא פסחו כשמת קודם ששחטו וזרקו עליו והאיך דטובל ואוכל לערב כשמת לאחר ששחטו וזרקו עליו אבל הנך אמוראי לא בעו לשנויי הכי משום דקסברי אכילה לא מעכבא וכיון דלא מעכבא אמאי דחיא אכילתה אנינות לילה דרבנן טפי משאר קדשים אבל היכא דמת קודם ששחטו אף על גב דאכילה לא מעכבא מי לא שרית לאוכלו לא מייתי ויש לתמוה דמשמע דשרי ר"ש לשחוט ולזרוק אחר שמת לו מת משום דאנינות לילה דרבנן והלא אנינות יום דאורייתא ודל אכילה מהכא מ"מ הקרבה ביום אסור כחטאת לב] עולה ואשם דאסור להביא כשהוא אונן מדכתיב קרבנו כל שמו קרבן וכי תימא משום דאתי עשה דפסח לג] ודחי עשה דאנינות דכשהוא שלם מביא ל) א"כ היכי דייק מינה אנינות לילה מדרבנן אפילו היא דאורייתא דחיא ומתוך פי' הקונטרס משמע דסבר השתא דכולה אסמכתא בעלמא ונראה לפרש כיון דעיקר פסח לא בא אלא לאכילה כדתנן (פסחים דף עו:) פסח הבא בטומאה נאכל בטומאה שעיקרו לא בא אלא לאכילה הלכך לא חיישינן ביה לאנינות בזמן לד] הקרבה אלא בזמן לה] אכילה ואף על גב דאכילה לא מעכבת לו]:

עין משפט
נר מצוה

טו א ב מיי' פרק יג מהלכות מטמאי משכב ומושב הל' י:
טז ג מיי' פי"א מהלכות אבות הטומאה הלכה יא:
יז ד מיי' פ"ו מהלכות קרבן פסח הלכה ט ופ"ב מהל' ביאת מקדש הלכה י:
יח ה מיי' פ"ו מהלכות קרבן פסח הלכה ד:
יט ו ז מיי' שם הלכה ט:
כ ח מיי' פ"ב מהלכות ביאת מקדש הלכה ט ופ"ו מהל' קרבן פסח הלכה ט:
כא ט י מיי' פ"ב מהל' ביאת מקדש הלכה יא:

תורה אור השלם

1. ואם זבח שלמים קרבנו אם מן הבקר הוא מקריב אם זכר אם נקבה תמים יקריבנו לפני יהוה: ויקרא ג, א

מוסף רש"י

ומגריפה. כלי ברזל הוא שקורין ווידי"ל שגורפין בו אפר הכירה וגם מבדילין בו חלקים המודבקות זו בזו (חגיגה כ.). אין כלי מטמא כלי. אין כלי שאינו אב הטומאה מטמא כלים (ברכות נב:). מדבר המטמאה. הנותן לה טומאה לטמא אחרים: מדבר הפוסלה. [illegible]

שיטה מקובצת

[illegible]

מסורת הש"ס

א) חגיגה כ. [ע"ש], ב) חולין לה., ירושלמי חגיגה פ"ג ה"ב, ג) פסחים לה: ירוש' פסחים פ"ח ה"ח סנהדרין פ"ב ה"א, הוריות פ"ג ה"ג, ד) [ברכות טז: וש"נ] תו"כ שמיני פ"ב ה"א, ירוש' שם, ה) [פסחים צא:], ו) מו"ק טו: [ר"ה ה. וש"נ], ח) חגיגה כא., ט) מנחות מו., י) ויקרא ג א, כ) פסחים סט:, ל) עי' רש"ק.

גליון הש"ס

גמ' איידי דאכיל פסח. עי' חגיגה דף כה ע"ב ובתוס' שם ד"ה מהימנין לפסח:

שינויי נוסחאות

א] נ"א יוחנן (גליון. וכ"ה בחולין): ב] תרומה עצמה אסור [illegible]

לג] דפסח דחמיר ודחי (שיטה): לד] נ"ל לזמן (שיטה ב"ש): לה] כצ"ל וכ"ש נוסף מכל מקום חזי [בכ"מ הנו כנר' בטעות] לאכילה בעי, וכעי"ן בת"ג וע"ש. נ"ל מ"מ אם לא היה ראוי לאכילה גרע (גליון. ועי' רש"ק):
לו] לכאורה הדברים דלהלן אינם נקובים על דברי התוס' כאן אלא על התוס' בע"ח ד"ה מדבר או על תחילת הדיבור שלאחריו עיי"ש. אבל בכ"י ליון על דבריהם כאן. ול"ע: